

वप्यदेवी N. pr. einer Fürstin RĀGA-TAR. 5, 289. वप्यदेवी 281.
 वप्यिप्य m. N. pr. eines Fürsten RĀGA-TAR. 4, 400. 402. 688. °क 393.
 वप्यीक m. *Cuculus melanoleucus* H. 1329.
 वप्यदेवी s. वप्यदेवी.
 वप्यनील N. pr. eines Landes RĀGA-TAR. 8, 1994.
 वैप्र (von 2. वप्) UṆĀDIS. 2, 27. m. n. gaṇa अर्थर्चादि zu P. 2, 4, 31. n. SIDDH. K. 249, b, 7. am Ende eines adj. comp. f. आ. 1) m. n. *Aufwurf von Erde, ein aufgeschütteter Erdwall* (zur Vertheidigung von Städten und Häusern); = चय AK. 2, 2, 2. TRIK. 3, 3, 369. H. 980. an. 2, 452. MED. r. 83. = प्राकार H. an. HALĀJ. 2, 133. DHARANI und RANTIDEVA bei UĠĀVAL. VAIG. bei MALLIN. zu KIR. 7, 11. SĀGĠANA bei MALLIN. zu ÇIÇ. 3, 37. °क्रीडा die im Aufwerfen von Erde bestehende Belustigung (eines Elephanten) MECH. 2. MALLIN. zu KIR. 5, 42. °क्रिया dass. RAGH. 5, 44. प्र-ङ्गाप्रलम्बाब्जुद्वप्रपङ्क (चित्रकूट) 13, 47. वप्रभिघात (so der Comm.) KIR. 5, 42. वप्राणि विषाणाम्रेण चोद्धरन् BHĀG. P. 10, 36, 2. प्राकारवप्रसंवाधा (पुरी) MBH. 3, 16056. 4, 296. 7, 6904. 8, 2035. 9, 1795 (लीणवृत्ति: st. लीणवप्राम् ed. Bomb.). 13, 16¹. R. 5, 9, 15. 6, 12, 22. 37, 13. RAGH. 1, 30. KUMĀRAS. 6, 38. ÇIÇ. 3, 37. शिलावप्र RĀGA-TAR. 6, 307. सोत्सेधवप्रप्राकारं (so ist st. सोत्सेधवप्रकारं च zu lesen) MĀRK. P. 49, 43. प्रोत्तुङ्गवप्रप्राकार्मालिनी (पुरी) 66, 9. H. 62. उद्वान° VARĀH. BRH. S. 3, 77. MBH. 12, 3828. — 2) m. n. *ein hohes Flussufer*, = रोधम्, तट TRIK. H. an. MED. DHARANI und RANTIDEVA bei UĠĀVAL. VAIG. bei MALLIN. zu KIR. 7, 11. MBH. 1, 5810. 6456. 13, 1957. नदी° R. 2, 55, 33. KIR. 7, 11. — 3) m. n. *Abhang eines Berges*, = सानु HALĀJ. 3, 24. SĀGĠANA bei MALLIN. zu ÇIÇ. 3, 37. KIR. 5, 36. 6, 8. सुमेधवप्र: ÇIÇ. 3, 37. — 4) Graben: धरा पयःपरिपूर्णावप्रान् VARĀH. BRH. S. 19, 16. — 5) *Kugelzone* GOLĀDHJ. 3, 59. °फल 61. °नेत्रफल dass. 60. — 6) m. n. *Feld (das besät wird)*, = केदार, क्षेत्र AK. 2, 9, 11. TRIK. 3, 2, 9. 3, 369. H. 965. H. an. MED. HALĀJ. 2, 419. DHARANI, RANTIDEVA und VAIG. a. a. O. — 7) m. n. *Staub* TRIK. 3, 2, 9. 3, 369. H. an. MED. — 8) n. *Blei* AK. 2, 9, 106. H. 1041; vgl. वर्ध. — 9) m. n. = निष्कृत, वनज n., वाजिका (?) und पाटीर ĠĀTĀDH. im ÇKDr. — 10) m. *Vater* (vgl. 2. वप्) TRIK. 3, 3, 369. H. an. MED. DHARANI, RANTIDEVA und VAIG. a. a. O. — 11) m. = प्रजापति UṆĀDIVṚ. im SĀKSHIPTAS. nach ÇKDr. — 12) m. N. pr. a) eines Vjāsa VP. 273. — b) eines Sohnes des 14ten Manu HARIV. 495. बुध्न die neuere Ausg. — 13) f. आ a) वप्रावत् adv. KĀTJ. Çā. 18, 3, 4. वप्रा = अग्निनेत्रकेदार KARMA, = क्षेत्रवपन MAHĪDH. zu VS. 18, 30. *wie bei einem Beete d. h. wie beim Ebnen, Herrichten des Platzes für das Feuer.* — b) *Rubia Munjista* (मञ्जिष्ठा) RoXB. RĀGAN. im ÇKDr. — c) N. pr. der Mutter Nimi's, des 24ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinī, H. 40. — Vgl. रोधोवप्र.
 वप्रक m. = वप्र 5) GOLĀDHJ. 3, 59.
 वैप्रि = क्षेत्र nach NAGAVṚTTI bei UĠĀVAL. zu UṆĀDIS. 4, 66. = डुर्गति, समुद्र UṆĀDIVṚ. im SĀKSHIPTAS. nach ÇKDr.
 वैप्सु nach SĀJ. so v. a. वप्सु, वप्, was ganz unwahrscheinlich ist. उत स्या वा रुशनि वप्सो गीस्त्रिबर्हिषि सद्सि पिन्वते नृन् RV. 1, 181, 8. वध् (v. l. वध्), वैधति (गौतौ) DhĀTUP. 15, 49. अवधीत् P. 7, 2, 2, Schol. वप्, वैमति (उद्दिरो) DhĀTUP. 20, 19. वैमिति ved. P. 7, 2, 34. अवमीत् 5. ववाम, ववमत्सु, ववमिथ 6, 4, 126. VOP. 8, 52. 125. वेमुस्, वेमिथ BHĀGA-VI. Theil.

vṛtti in SIDDH. K. zu P. 6, 4, 126. VOP. 8, 52. 125. अवामि 11, 7, 24, 6. वमिता und वात्ता, वमित und वात्त 26, 103. fg. *erbrechen, ausspeien; Etwas von sich geben, entlassen: एतद्वचो पण्यो वमन्ति sie werden das Wort ausspeien d. h. von sich thun wollen, bereuen* RV. 10, 108, 8. च-तुःशृङ्गा ऽवमीद्वैर एतत् 4, 58, 2. TS. 2, 3, 2, 6. ÇĀT. Br. 5, 4, 2, 9. Suçr. 1. 38, 24. 101, 16. वमत्ता रुधिरं बद्ध MBH. 1, 1170. HARIV. 15919 (अव° mit der neueren Ausg. zu lesen). R. 1, 28, 26. 3, 8, 9. BHĀG. P. 9, 10, 23. Verz. d. Oxf. H. 51, a, 30 (vgl. MĀRK. P. 43, 4). वेमुश्च केचिदुधिरम् MĀRK. P. 82, 57. ववम् रक्तम् BHĀT. 14, 30. वमिता M. 4, 121. वमत्ता पावकं मुखात् R. 3, 29, 6. मुलैः Spr. 4301. रक्तं चावमिषुमुलैः BHĀT. 15, 62. मुख-ते: वमत्यो वङ्गिमुत्त्वणाम् BHĀG. P. 3, 17, 9. रक्तं त्रपौरमन् KATHĀS. 74, 86. BHĀT. 9, 10. अमर्षजं क्रोधविषं वमत्ता MBH. 3, 15658. अरुयो वमत्ता ऽग्निं रूपातिभिः BHĀG. P. 4, 10, 26. नापीडिता वमत्युच्चैरन्तःसारम् — डष्ट-त्रणा इव प्रायो भवति नियोगिनः Spr. 1335. किमाग्नेयो प्रावा निवृत्त इव तेजोसि वमति UTTARAR. 109, 12 (148, 8). Spr. 3062. वमति वसुधा भस्म-निकारम् VARĀH. BRH. S. 27, 2. वक्रैतराग्रैरन्तकैः — वारिलवान्वमति RAGH. 16, 66. दृश्यनिहितं भावाकूतं वमद्भिर्विद्वेषैः Spr. 236. मुकवेर्भणितिः कर्षेषु वमति मधुधाराम् 247. partic. वात्त P. 7, 2, 16, Sch. 1) *ausgebroschen, ausgespien* AK. 3, 4, 58. AIT. Br. 3, 46. M. 4, 132. यथा स्वं वात्तम-भ्राति स्या वै नित्यमभूते । एवं ते वात्तमभ्रति स्ववीर्यस्योपसेवनात् ॥ MBH. 5, 1608. MĀRK. P. 43, 4 (vgl. Verz. d. Oxf. H. 51, a, 30). वात्ताणिन् M. 3, 109. BHĀG. P. 7, 13, 36. वात्ते *wenn man vomirt hat* MĀRK. P. 34, 70. 82. वात्त *was man von sich gegeben —, entlassen hat: °वृष्टि (मेघ) MECH. 20. धारानिपतिः सद् किं नु वात्तश्चेद्गो ऽयम् Spr. 1603. °माल्य so v. a. herausgefallen* RAGH. 7, 6. — 2) *der vomirt hat* M. 5, 144. Suçr. 2, 138, 19. — Vgl. डुर्वात्त.
 — caus. वामयति und वमयति (mit Präpp. nur वमयति) DhĀTUP. 19. 68. *ausspeien machen, Erbrechen bewirken: वा° Suçr. 1, 42, 13. 101, 16. 158, 11. 2, 174, 14. Verz. d. Oxf. H. 304, b, 27. 307, a, 29.*
 — अभि bespeien, anspeien TS. 6, 3, 2, 4. ÇĀT. Br. 3, 8, 2, 11.
 — आ, आवमत् HARIV. 15919 fehlerhaft für अवमत्, wie die neuere Ausg. liest.
 — उद् ausbrechen, ausspeien; Etwas von sich geben, entlassen TS. 2, 3, 2, 6. वक्त्राच्छेषानमुदमन् MBH. 3, 15729. R. 3, 29, 3. कर्कोटविषं ती-ह्णां मुखात्सततमुदमन् MBH. 3, 2838. बाप्यम्, उन्माणम् P. 3, 1, 16, Sch. क्रोधं स्फुलिङ्गमिव दृष्टिभिरुदमत्तम् PRAB. 73, 6. सा तत्संश्रुतौ वरौ । उद-वामेन्द्रसिक्ता भूर्बिलमप्राविवोरगौ RAGH. 12, 5. (अनलः) उद्वाम च गङ्गायां तं गर्भम् KATHĀS. 20, 86. उदमन्प्रवर्षश्चैव (aus dem Küber herausnehmend nach NILAK.) बाणान् MBH. 3, 1931. तदस्ति न किमप्येहा यदिह नोदमति स्त्रियः *von sich geben* so v. a. anstellen, vollbringen KATHĀS. 47, 120. उदात्त *ausgespien, erbrochen* AK. 3, 2, 46. H. 1495. an. 3, 253. MED. I. 101. उदमित dass. ebend. — Vgl. उदमन्, उदात्त fg.
 — निम् *ausspeien, auswerfen: शोषितम् MBH. 7, 3376. रोषजं वायुम् HARIV. 5661. सा (उडवा) तन्निर्वमच्छुक्रं नासिकायां विवस्वतः 600.*
 — विनिम् dass.: रुधिरं श्रेताभिः स विनिर्वमन् R. 6, 76, 42.
 — परा *wegspeien* KĀTJ. 11, 1.
 वर्म (von वम्) m. = वाम gaṇa ज्वलादि zu P. 3, 1, 140.
 वमथु (wie eben) m. 1) *Erbrechen* AK. 2, 6, 2, 6. H. 469. an. 3, 321.